

sagde, Østersøen blevet en Krigsskueplads, der kan blive Pladsen for uhyggelige Begivenheder. Dette kan være rigtigt. Men hvilken Slutning vil det ærede Medlem deraf drage med Hensyn til vort Militærvæsen? Der er en Tilbøjelighed til at sige, at netop naar der kan knytte sig Fare til Østersøen, skal Danmark, der sidder inde med Nøglen til Østersøen, være den Stat, der skal indrette sig paa ved militær Forberedelse i Tide at sikre sig mod, hvad der kan foregaa. Jeg haaber nu ikke, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre sværger til de Forestillinger, der ligger i Ordene om Danmark som indehavende Nøglen til Østersøen. Det er et af de ulyksalige Slagord, der flyder Verden rundt og, fordi det er saa kortfattet og sammentrængt, gør Indtryk mange Steder, men som jo i lang, lang Tid ikke har svaret til nogen som helst militær Virkelighed.

Danmark besidder ikke Nøglen til Østersøen. Under den sidste Krig kunde Danmark ikke hverken lukke eller aabne Østersøen, hvis nogen af de store Magter vilde have kastet sig ind i en Kamp om Adgangsvejene dertil. Selv om den engelske Flaade var kommet ind igennem Store Bælt, vilde dermed Østersøen ikke have været aabnet, undtagen i den begrænsede Del, som ligger mellem Kiel og Femern. Adgangen til Rusland vilde være vedblevet at være spærret, thi med største Lethed kan denne Adgang spærres fra tysk Side i det Farvand, som ligger mellem Femern og Lolland. Ikke paa noget Tidspunkt har Danmark hverken kunnet sikre, at Østersøen var aaben, eller at Østersøen var lukket, efter de Tider, da Danmarks Flaade havde sin gamle Magtstilling og kunde maale sig med de største Magters Flaadestyrker.

Vi har altsaa slet ikke denne Magt, og hvad skulde det saa under en stor Kamp i Østersøen i kommende Tider betyde, om vi har en Militærordning af den Karakter, som her foreslaas, eller en Militærordning af den Art, som bestaar i dette Øjeblik? Vil noget Menneske kunne paastaa, at vi ved Hjælp af vor nuværende Militærordning vil være i Stand til her at sætte afgørende ind og kunne betrygge danske eller andre Interesser paa den ene eller den anden Maade ved Hjælp af dette Militærvæsen? Jeg tror, man vilde komme ganske til kort, naar man vilde forsøge paa at paavise dette. Overhovedet har jeg under de mange Forhandlinger, vi har ført om den nu bestaaende Militærordning,

aldrig truffet noget virkeligt Forsøg paa at paavise, hvilke Opgaver af væsentlig og rimelig Betydning der kan løses ved Hjælp af det Militærvæsen, der stilles til Raadighed efter den Ordning, vi fik i 1922. Jeg tror at have spurgt om det lige saa tidt, som vi har haft Diskussioner om denne Sag her i Tinget, og jeg tror at turde sige, at til denne Dag har vi aldrig faaet noget Svar derpaa.

Altsaa, jeg ser ikke i Hensynet til Forholdene ved Østersøen og Muligheder, som aldrig helt vil kunne fjernes, for, at store Stater kommer til at staa overfor hinanden i nye Kampe, noget Grundlag for at opretholde det Militærvæsen, vi nu har. Men, siger saa ærede Medlemmer, nu forestaar der jo en Afrustningskonference, lad os vente og se, hvad Resultatet af den bliver. Maa jeg først sige dertil, at jeg er ikke overbevist om, at denne Afrustningskonference kommer lige med det samme, og naar den kommer, vil der sikkert blive langvarige Forhandlinger, før der kommer til at foreligge praktiske Resultater. Det vil blive en ikke helt kort Ventetid, rimeligvis paa Aar, maaske udover de kommende politiske Omskiftninger ogsaa i dette Land. Dertil kommer, at man vel efter hele den Maade, hvorpaa alt dette hidtil er tilrettelagt, ikke med Rimelighed vil kunne vente en universel Aftale, der blot nogenlunde ensartet ordner Forholdene de forskellige Steder.

Dette er den ærede Ordfører for Partiet Venstre ogsaa paa det rene med, idet han siger, at Direktiver kan vi ikke vente, det bliver kun Fingerpeg, der kan opnaas gennem den kommende Afrustningskonference. Efter al Sandsynlighed vil Vejen netop blive den, at man adskillige Steder skridter til gradvise Indskrænkninger i de nærmeste Aar, at visse Grupper af Stater maaske foretager disse Indskrænkninger efter Aftale, saaledes som den højtærede Udenrigsminister nævnte Muligheden af, og at man paa Grundlag af dette forberedende Arbejde vil staa saaledes ved den kommende Afrustningskonference eller Nedrustningskonference, hvad man nu vil kalde den, at der er Betingelser for at gennemføre noget med Udsigt til praktiske Resultater.

Og dør er det, vi for vort Vedkommende lægger overmaade megen Vægt paa, at man fra dansk Side har gjort et betydningsfuldt Skridt fremad, saaledes at vi er i Stand til at møde med en efter vore Forhold efter vor Overbevisning tilfredsstillende Ordning, som for vort Vedkommende kan danne Udgangspunktet for,